

tivnosti. Značajno je da u okviru toga i predstavnici socijalnih partnera na specifičan način izražavaju složenost i raznovrsnost ekonomskih i socijalnih interesa. Na temelju socijalnog partnerstva, odnosno iskrenog i produktivnog dijaloga, potrebno je sagledati viziju Hrvatske kroz prizmu borbe "za nešto" a ne "protiv nečega", te na taj način pozitivno utjecati na socijalnu strukturu zemlje koja se intenzivno mijenja u željenom smjeru.

Dijalog, a posebice socijalni dijalog, izuzetno je složen proces koji, pored ostaloga zahtijeva i samozatajan timski rad, upornost, znanje, toleranciju, strpljivost, spremnost na kompromis, a prije svega zahtijeva međusobno poštovanje. Bitno je da je suradnja socijalnih partnera temeljena na želji za suradnjom i svjesnošću da se gospodarsko-socijalni ciljevi mogu bolje i brže postići zajedničkim djelovanjem, a ne konfliktima.

Socijalno partnerstvo može najučinkovitije doprinijeti socijalnoj ravnoteži društvenih interesa, minimalnoj društvenoj polarizaciji, ukidanju većih interesnih suprotnosti i poželjnom konsenzusu kao bitnim pretpostavkama ostvarivanja jasnih ciljeva i općeg napretka. Ponovimo, partneri moraju sami htjeti, moći i znati upravljati kriznim rješenjima, nastupajući jedni prema drugima iskreno i u dobroj namjeri.

U procesu približavanja RH Europskoj uniji socijalno partnerstvo ima još veći značaj, i zbog toga ovaj model odnosa u hrvatskom društvu postaje jednom od središnjih točaka budućeg razvoja naše države. Želimo stvoriti hrvatsko socijalno partnerstvo koje će imati snažne nacionalne i lokalne dimenzije, počevši od radnog mjesta do državne razine.

U uvjetima socijalnog mira moguće je do maksimuma iskoristiti sve potencijale, a radnici i poslodavci mogu ostvariti poboljšanje svoga materijalnog i gospodarskog položaja. Socijalni mir se ne može

nametnuti, ali se može ostvariti dijalogom!

Predstojeće razdoblje za Hrvatsku je vrijeme stvaranja preduvjeta za puno priključenje Europskoj uniji, te vrijeme praktičnog ostvarivanja načela socijalne i pravne države. U tom smislu socijalnim je partnerstvom moguće pokrenuti cijelu naciju, usmjeravajući Hrvatsku k političkoj, gospodarskoj i socijalnoj stabilnosti, te razvoju i izvjesnoj perspektivi za sve njezine radnike, poslodavce i građane.

Vitimir Begović

URED ZA OBITELJ HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE

Ured za obitelj, kao tijelo HBK, započeo je s radom 9. ožujka 2002. godine.

U strukturi obiteljskog pastoralnog Crkve u Hrvatskoj, a prema dokumentu HBK "Direktorij za obiteljski pastoral Crkve u Hrvatskoj", važno je spomenuti da postoji Vijeće HBK za obitelj, na čelu sa biskupom zaduženim za pastoral obitelji u HBK (kojega kao savjetodavno tijelo HBK čine laici i svećenici). Ured za obitelj je osnovan na nacionalnoj razini i, sukladno Dokumentu, njegova je zadaća pratiti bračne i obiteljske prilike na nacionalnom nivou, uspostavljati veze s odgovarajućim uredima na biskupskoj razini, predlagati studijske skupove, pastoralne programe te prirediti materijale. Na čelu Ureda nalazi se predstojnik. Odrednice za rad Ureda vrlo su široko, raznoliko i zahtjevno koncipirane.

Sa željom da se odmah po osnivanju uspostavi puni obim rada, prva zadaća Ureda bila je da se poveže s povjerenicima za pastoral obitelji svih biskupija i da se upozna s potrebama i problemima na

koje nailaze povjerenici u svojim biskupijama.

Sljedeći korak koji je učinjen jest uspostava kontakata sa tijelima državne uprave koja u svojem djelovanju kao primarnu problematiku imaju tretman obitelji. Za djelovanje Ureda bilo je važno uspostaviti kontakte s nevladinim udrugama čiji je interes također obitelj.

Uspostava kontakata na međunarodnoj razini i sudjelovanje predstavnika Vijeća i predstojnika Ureda na međunarodnim skupovima, od iznimnog je značaja kako zbog uspostave kontakata tako i zbog upoznavanja problematike u drugim zemljama vezane uz obitelj, ali i zbog mogućnosti upoznavanja načina na koji se rješavaju određeni problemi.

Ured pomno prati društvena događanja u našoj zemlji i, sukladno stavu Katoličke crkve i potrebama vjernika, uključuje se u javne rasprave putem tribina i okruglih stolova, uz sudjelovanje eminentnih stručnjaka iz pojedinih područja. Spomenut ćemo neke naslove s tih skupova koji su izazvali veliku pozornost javnosti – "Položaj obitelji u RH", "Homo-seksualnost, stanje ili opredjeljenje", "Nasilje u obitelji", "Rano izdvajanje djeteta iz obitelji i utjecaj na njegovo psiho-fizički razvitak i zdravlje". Budući da se ovakvi tematski skupovi često upriličuju uz rasprave o pojedinim zakonima u Hrvatskom saboru, redovito se pozivaju zastupnici i resorni ministri da prisustvuju raspravama.

I putem medija nastoji se poruka struke uputiti javnosti te na taj način pomoći u pronalaženju optimalnih rješenja za pojedine probleme. Ured za obitelj redovito se uključuje u obilježavanje značajnih međunarodnih dokumenata vezanih uz obitelj, kojih je supotpisnica i Hrvatska, što podrazumijeva organizaciju tematskih stručnih skupova i svečanosti uz Majčin dan, Međunarodni dan obitelji, Dan djeteta i sl.

Važno je spomenuti da djelatnici Ureda surađuju s Hrvatskim Caritasom u velikom i važnom projektu obiteljskih savjetovališta, kao i s drugim tijelima HBK.

Štefanija Bortek-Knešaurek

VIJEĆE EUROPE I SOCIJALNA KOHEZIJA

Vijeće Europe utemeljeno je 1949. godine. Osnovni je cilj Vijeća Europe ostvariti što je moguće čvršću suradnju među svojim državama-članicama, a posebno promicati individualne i političke slobode, vladavinu prava te druga načela koja čine temelj svake istinske demokracije. Vijeće Europe danas ima 45 članica. Posljednje države koje su primljene u članstvo Vijeće Europe jesu Bosna i Hercegovina te Srbija i Crna Gora, a u tijeku je razmatranje kandidature kneževine Monaco. Status promatrača u Vijeću Europe imaju Kanada, SAD i Meksiko.

Republika Hrvatska primljena je u Vijeće Europe 1996. godine. Naša je zemlja ratificirala ključne dokumente Vijeća Europe, kao što su Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u Hrvatskoj stupila na snagu 1997. godine) i Europska socijalna povelja iz 1961. godine (stupila na snagu 2002. godine).

Do danas su održana dva *summita* Vijeća Europe: prvi 1993. godine u Beču, a drugi 1997. godine u Strasbourgu (gdje je sjedište te organizacije). Tom je prilikom usvojen i plan akcije Vijeća Europe, koji se temelji na četiri temeljna načela: demokracija i prava čovjeka, socijalna kohezija i sigurnost građana, obrazovanje za demokraciju, te kulturna raznolikost. Na tim je načelima izrađen plan djelovanja Vijeća Europe u novom tisućljeću, kojega sada realiziraju njegova tijela.